

POLYSKANIE (3) *sb n*

o oraz a *jasne*, e *pochylone*.

sg A połyskanie (1). \diamond I połyskani(e)m (2).

Sł *stp*, *Cn*, *Linde brak*.

Błyszczzenie, lśnienie (3) : miedz y mośiądz polerowany y fąrowány połyskaniem łwym oczý ludzkie zwodzęc/ iednák gdy to oboie miedz ábo mośiądz ze złotem/ á rzecz też Bołka zániedbála z ludzką/ [...] do proby łwey przyidźie: áżci zaráz/ co złoto á co miedz [...] poznác będzie. *CzechEp* 233.

Przen [czego] (1) : K temu znácnie tego [*tj. Chrystusa*] dźiedzicem włzytkiego zowie y połyskaniem chwały y wyrążeniem podłtáci Bożey *CzechEp* 315.

a. *O błyskawicach: błyskanie się* (1) : PRzećiwné chmury łłonce nam zákryły [...]. Strach pátrząc ná to częłté połyskání: A prze to łrogié obłoków trzálkáníé Kłádą łye łály/ á piórun gdzie zmierzy Zle nie vderzy. *KochPieś* 31.

Synonimy: jaśnienie, łsknienie, łsnienie, łszczenie, miegotanie.

Cf **POLYSKAĆ**

LWil